

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

5. neděle postní cyklus B

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou. (Jan 12, 20-26

Milí přátelé, dnes se v evangeliu setkáváme s poutníky, kteří přišli slavit do Jeruzaléma svátky a zajímají se o Ježíše. Chtějí ho vidět. Už pravděpodobně o něm slyšeli zvěsti, které ho provázely. Např. to, že uzdravil mnoho nemocných a to dokonce tak, že ani nemuseli být s Ježíšem. Stačila jejich víra a Ježíšova moc. Nebo to, že vzkřísil několik lidí. A také to, že z chrámu vyhnal trhovce a směnárníky a k tomu si dokonce vzal do ruky důtky. Ale také to, že vjel do Jeruzaléma na oslu a lidé mu provolávali slávu a vítali ho jako nového krále. No řekněte, nebyli byste na takového člověka také zvědaví? A možná, že slyšeli od jiných lidí, že to není obyčejný člověk, ale Boží syn. Jaké měli tedy ti poutníci o Ježíšovi představy? Snad věřili tomu, že nakonec přece jen Ježíš povolá své služebníky nebo dokonce vojáky a ukáže všem, že je mocným vládcem. Jenže se stalo něco, co opravdu nemohli předpokládat. Ježíš se neukazuje jako mocný vladař a nemluví o své slávě. Mluví o své smrti. Jeho moc je v obětující se lásce. V lásce, která dává všechno, dokonce svůj život. Jeho moc a sláva je v kříži. A nejen to, on nemluví jen o sobě. Ježíš vyzívá každého z nás k tomu, abychom ho tímto způsobem následovali. Máme ztratit svůj život pro Boha, to znamená pro druhé. Před dvěma tisíci lety to bylo tak doslova. Mnoho křesťanů zemřelo při pronásledování. Ale i v dnešní době je na světě mnoho míst, kde křesťané pro svou víru pokládají i život. Nás v naší zemi pro naši víru nikdo nepronásleduje, alespoň ne fyzicky. Přesto máme stejně jako Ježíš umírat. Jak? Sami sobě. Svému sobectví, své sebestřednosti, své pohodlnosti, své lhostejnosti atd. Zaměřit se na lásku k druhým, to je ta cesta, kterou nám nabízí Ježíš. Jisté je, že je to cesta kříže, protože milovat druhé nás stojí často námahu a pokoru. Ale nezůstaneme bez odměny. Ježíš o ní mluví v dnešním evangeliu. „*Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou.*“ Takže je na co se těšit.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

5. neděle postní cyklus B

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou. (Jan 12, 20-26

Pomůcky: lístečky, kříž vytištěný na A3 nebo A4 (podle počtu mládeže), lepidlo

Milí přátelé, dnes se v evangeliu setkáváme s poutníky, kteří přišli slavit do Jeruzaléma svátky a zajímají se o Ježíše. Chtějí ho vidět. Už pravděpodobně o něm slyšeli zvěsti, které ho provázely. Např. to, že uzdravil mnoho nemocných a to dokonce tak, že ani nemuseli být s Ježíšem. Stačila jejich víra a Ježíšova moc. Nebo to, že vzkřísil několik lidí. A také to, že z chrámu vyhnal trhovce a směnárníky a k tomu si dokonce vzal do ruky důtky. Ale také to, že vjel do Jeruzaléma na oslu a lidé mu provolávali slávu a vítali ho jako nového krále. No řekněte, nebyli byste na takového člověka také zvědaví? A možná, že slyšeli od jiných lidí, že to není obyčejný člověk, ale Boží syn. Jaké měli tedy ti poutníci o Ježíšovi představy? Snad věřili tomu, že nakonec přece jen Ježíš povolá své služebníky nebo dokonce vojáky a ukáže všem, že je mocným vládcem. Jenže se stalo něco, co opravdu nemohli předpokládat. Ježíš se neukazuje jako mocný vladař a nemluví o své slávě. Mluví o své smrti. Jeho moc je v obětující se lásce. V lásce, která dává všechno, dokonce svůj život. Jeho moc a sláva je v kříži. A nejen to, on nemluví jen o sobě. Ježíš vyzívá každého z nás k tomu, abychom ho tímto způsobem následovali. Máme ztratit svůj život pro Boha, to znamená pro druhé. Před dvěma tisíci lety to bylo tak doslova. Mnoho křesťanů zemřelo při pronásledování. Ale i v dnešní době je na světě mnoho míst, kde křesťané pro svou víru pokládají život. Nás v naší zemi pro naši víru nikdo nepronásleduje, alespoň ne fyzicky. Přesto máme stejně jako Ježíš umírat. Jak? Sami sobě. Svému sobectví, své sebestřednosti, své pohodlnosti, své lhostejnosti atd. Zaměřit se na lásku k druhým, to je ta cesta, kterou nám nabízí Ježíš. Jisté je, že je to cesta kříže, protože milovat druhé nás stojí často námahu a pokoru. Ale nezůstaneme bez odměny. Ježíš o ní mluví v dnešním evangeliu. „*Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou.*“ Takže je na co se těšit. Konkrétní postoje zde

máme napsané na lístečcích. Vezměte je a nalepte na připravený kříž.
Tento kříž pak položte před oltář.